

Vyjadrovanie vďačnosti nie je samozrejmá ľudská vlastnosť. Pre väčšinu z nás to môže byť celoživotný zápas. Ako Božie deti, ktoré sú v Kristu obdarené všetkým duchovným požehnaním nebeských darov by sme mali vyjadrovať vďačnosť za každých okolností. Mali by sme byť odrazom Jeho dobroty a lásky ku svetu, ktorý ho ešte nepoznal. Veriacim by malo ísť predovšetkým o skutočný výraz vďačnosti za Božie spásne dielo v stvorení a vykúpení. S vďakyvzdaním rastie naša schopnosť vyjadrovať vďačnosť za Božiu milosť. Vďakyvzdaním vyznávame, že Boh je najvyšším zdrojom každého požehnanja.

1. Aby sme mohli vzdávať Bohu vďaku za každých okolností, musíme byť naplnení Duchom svätým. Kresťan, ktorý je naplnený Duchom svätým, vzdáva vďaku Bohu Otcovi za to, čo Pán Ježiš Kristus preliatím svojej krvi a vzkriesením z mŕtvych pre záchranu hriešnikov vykonal. Byť naplnený Duchom svätým znamená byť pod neustálou kontrolou Ducha. Inými slovami, je to cesta závislosti na vedení Ducha svätého v protiklade s prirodzenosťou nášho tela. Každá myšlienka a čin nášho vedomého konania má byť v podriadenosti Bohu. Preto nám apoštol Pavol pripomína, aby sme boli bdelí: **Efezským 5:16-17** *Využívajte čas, lebo dni sú zlé. Preto nebudte nerozumní, ale pochopte, čo je Pánova vôľa.*

Vedľajším účinkom, dôsledkom alebo dôkazom toho, že sme naplnení Duchom svätým, je dôvera, radosť, spev a chvály. Nespokojnosť a reptanie je príčinou, že svojim negatívnym postojom zarmucujeme a uhášame pôsobenie Ducha svätého.

2. Boh si praje, aby sme mu vzdávali vďaku za všetko. Keby Pavol povedal, vzdávajte vďaku často a za väčšinu vecí, iste by to bol postoj oveľa realistickejší a ľahšie uskutočniteľný. Grécky výraz pre *všetko* znamená *všetko bez výnimky*, za všetkých okolností, vrátane nepríjemných skúšok. Apoštol Pavol nás nie len nabáda, ale ukazuje, že podľa týchto slov možno skutočne žiť a konať!

list Rímskym 5:3-5 *A nielen to: chválime sa aj súženiami, ved' vieme, že súženie prináša trpezlivosť, ⁴ trpezlivosť osvedčenú čnosť a osvedčená čnosť zasa nádej. ⁵ A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.*

Možno v duchu namietnete, ako môžeme ďakovať, keď prídem o dieťa alebo manžela? Čo keď sa niekto z mojich blízkych stane obeťou hrozného zločinu? Mám ďakovať aj za to, keď mladá matka zomiera na rakovinu? Nie je plač a smútok vhodnejšia reakcia ako ďakovanie? Ako môžeme ďakovať Bohu, keď počujeme alebo vidíme následky prírodných katastrof, teroristických útokov, pri ktorých hynú nevinní ľudia? Odpovedajúcu reakciu nájdeme v Písme, ktoré nás učí, že máme vyjadrovať sústrasť a spoluúčasť. Boh nám pripravuje príležitosť ako postihnutým pomôcť alebo ich povzbudiť. Predsa je napísané: *Radujte sa s radujúcimi, plačte s plačúcimi!* ¹⁶ *Navzájom rovnako zmýšľajte; a nezmýšľajte vysoko, ale prikláňajte sa k nízkym. Nebuďte múdri sami pre seba.* ¹⁷ *Nikomu sa neodplácajte zlým za zlé; usilujte sa robiť dobre pred všetkými ľuďmi.* ¹⁸ *Ak je to možné a závisí to od vás, žite v pokoji so všetkými ľuďmi. (Rim 12:15-18)*

Skeptici budú kresťanov vždy ponižovať a ich vieru zosmiešňovať námietkami: Ako môže Boh plný lásky dopustiť, aby trpeli a umierali nevinné deti? Prečo dopúšťa na svete toľko zla a nepravosti? Obvykle na tieto otázky môžeme odpovedať protiotázkou:

„Ako by sa zmenila celková situácia, keby bol Boh odstránený z diania sveta?“ Keď odstránime Boha, zostane krutý svet, plný násilia, beznádeje, života bez cieľa a nezmyselnosti bytia, kde slabí sú pokorení silnými. Svet bez Boha neponúka žiadne riešenie! V takomto svete nie je miesto pre nádej, ani spravodlivosť a súd, ktorý potrestá zlo a všetkých zloduchov. Zostáva svet, kde silnejší pošliape slabšieho. Svet plný nekontrolovaného zla. Boh nie len nenávidí, ale aj krotí zlo a hriech v nás. V *Žalme 97:10* je napísané: *Vy, čo milujete Pána, majte zlo v nenávisti, ved' on ochraňuje svojich svätých a vyslobodzuje ich z rúk hriešnika.*

Boh Stvoriteľ pôsobí tak, že všetko speje k zdarnému koncu. Veriaci, na rozdiel od neveriacich, majú nádej, že im dá dostatok sily, aby obstáli v každej skúške a pokušení.:

1 Kor 10:13 *Skúška, ktorá na vás dolieha, je iba ľudská. A Boh je verný. On vás nedovolí skúšať nad vaše sily, ale so skúškou dá aj schopnosť, aby ste mohli vydržať.*

Dostatočnou a jedinou útechou pre nás, či už ide o malé životné rozladenie alebo veľké nešťastie, je skutočnosť, že Boh vo svojej zvrchovanej moci vedie všetko ku

konečnému cieľu zjednotenia. Vzdávať vďaku za všetko a za každých okolností musí byť súčasťou premysleného správania a reakcií. Ako na to?:

a. **Zamerajte svoju pozornosť na Božiu zvrchovanosť.** Namiesto špekulácií, reptania a mudrovania, miesto toho, aby sme sa zameriavali na seba, súčasnosť a stav sveta, poznávajte Otca, Syna i Ducha. Jeho dopustenie a zdanlivé otáľanie nemusí byť pre naše okamžité dobro, ale je určené pre dobro všetkých, ktorí patria k Božím vyvoleným. Jedinečnou útechou a nádejou je viera, že keď sa stanú zlé veci, On zostáva Pánom každej situácie.

b. **Zamerajte sa na Božiu lásku.** Pretože Boh je milujúci Otec, ktorý preukazuje svojim deťom láskyplné zľutovanie, prijímame vierou, že súženie a nepríjemné udalosti, ktoré v našom živote dopustí, nie sú výsledkom Božej vrtošivosti a zlomyseľnosti, ale práve naopak. Boh ich dopúšťa zo svojej lásky, aby sme sa rovnako ako jeho syn naučili poslušnosť v utrpení, aby sme boli premenení k jeho podobe. **Židom 12:6** *Lebo koho Pán miluje, toho tresce, a šľahá každého, koho prijíma za syna."*

Veríme tomu, že nás Boh sprevádza pozemským životom a pripravuje na večný život? Nie vždy nám odhalí prečo koná tak ako koná, ale vychováva nás, aby sme mu bez výhrad dôverovali, ako milujúcemu Otcovi. Ľudská múdrosť nepozná každé Božie tajomstvo a to je dobre. Boh s nami nekonzultuje každý svoj krok, pretože my sme konečný a on je nekonečný. Z dôvodu našej nevedomosti a jeho dokonalej vedomosti, našej nemohúcnosti a jeho všemohúcnosti, máme dôverovať a ďakovať Bohu za každých okolností.

c. **Sústredme sa na Božie požehnanie, predovšetkým na spasenie.** Vierou prijímame, že v otázke spasenia sme boli mŕtvi v hriechu, žili pod mocou satana a či už sa nám to páči, alebo nie, boli sme deti diablove a Boh sa nad nami zmiloval. Otec poslal svojho syna ako obeť zmierenia za naše hriechy: **1 epištola Jána 3:1-3** *Pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec: voláme sa Božími deťmi a nimi aj sme. Preto nás svet nepozná, že nepoznal jeho.* ² *Milovaní, teraz sme Božími deťmi, a ešte sa neukázalo, čím budeme. Vieme však, že keď sa on zjaví, budeme mu podobní, lebo ho budeme vidieť takého, aký je.* ³ *Každý, kto má túto nádej v neho, usiluje sa byť čistý, ako je on čistý.*

Aj keď sme vzdorovali, Boh nás nenechal napospas:

Efezským 2:1-3 *Aj vás, hoci ste boli mŕtvi pre svoje poklesky a hriechy, ² v ktorých ste kedysi žili podľa ducha tohoto sveta, podľa kniežata vzdušnej moci, ducha, ktorý teraz pôsobí v neposlušných synoch. ³ Medzi nimi sme kedysi žili aj my všetci, keď sme podľa žiadostí svojho tela robili, čo chcelo telo a myseľ, a tak sme boli od prírody deťmi hnevu ako ostatní.*

Nezabúdajme na to, že pokiaľ sme žili podľa svojho, sami sebe, Boh svojou vlastnou vôľou v našich životoch jednal:

Efezským 2:4-7 *Ale Boh, bohatý na milosrdenstvo, pre svoju nesmiernu lásku, ktorou nás miluje, ⁵ hoci sme boli pre hriechy mŕtvi, oživil nás s Kristom - milosťou ste spasení - ⁶ a s ním nás vzkriesil a daroval nám miesto v nebi v Kristovi Ježišovi, ⁷ aby ukázal v budúcnosti veľkú bohatosť svojej milosti dobrotou voči nám v Kristovi Ježišovi.*

3. Prečo máme za všetko ďakovať Bohu a radostne sa podriaďovať jeho vôli?

Keď sa stretáme so skúškami, naša hriešna prirodzenosť v nás vyvoláva vzdorovitosť. Reagujeme slovami alebo myšlienkami: „Tak toto mi ešte chýbalo. To teda nie. Toto si ale nezaslúžim, Bože. Či sa dostatočne nenamáham? Či nevidíš, koľko pre teba robím? Zošli skúšky a trápenia na tých zlých, nie na mňa.“ Alebo sa začneme ľutovať: „Prečo práve ja? Toľko sa snažím a taktom som pochopil. To všetko za moju vernosť a teraz toto.“ Obidva prístupy sú výsledkom osobnej pýchy. Zmýšľame o sebe viac, ako by sme mali. Máme tendenciu pripomínať a vyvyšovať svoje zásluhy. Očakávame uznanie a to, že by sme mali byť odmenení, pochválení, ochránení od zlého, nie skúšaní.

Ďalšou nebezpečnou myšlienkou, ktorá sa môže do našej mysle vkradnúť, je bohorovný postoj, keď sme presvedčení, že vieme lepšie ako Boh, čo je pre náš svet najlepšie. Miesto toho, aby sme sa podriaďovali Božej vôli, jeho zvrchovanému rozhodnutiu, napriek jeho láskyplnej starostlivosti o nás aj uprostred búrok a nebezpečenstiev, pýšime sa ľudskou schopnosťou riešiť zložité problémy bez Boha. Na druhej strane nestačí resignovať a nasadiť tvár mučeníka, škripať zubami a zachmúrene sa podriaďiť. Podriaďiť sa musíme s pokorou. **List Efezským 5:19-20** nás nabáda: *...a hovorte spoločne žalmy, hymny a duchovné piesne. Vo svojich srdciach spievajte Pánovi a oslavujte ho. ²⁰ Ustavične vzdávajte vďaky za všetko Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista*

Poslušnosť a podriadenosť sú zrkadlom dobrého Božieho mena. Ak vyjadrujeme nespokojnosť, reptáme, sme zahorknutí, nevrlí, hrubí, jednáme ako svet. Ľudia okolo nás neuvidia zrkadlenie Božej lásky a milosrdenstva skrze nás. Keď uvidia našu pochmúrnu a depresívnu náladu a správanie, nenapadne ich ani na okamih, že by radi spoznali takého Boha, aby mohli byť rovnako nešťastný a nespokojní ako my. Naša podriadenosť a prijatie všetkých okolností s pokojom a optimistickým pohľadom do budúcnosti je výsledkom toho, že vieme, o Božej láske k nám a jeho činoch, ktoré nás majú premieňať na Boží obraz. Nakoniec ešte jednu poznámku:

4. Ďakujeme a chváľme Otca za všetko skrze Ježiša Krista. Všetky Božie požehnania prichádzajú skrze Ježiša Krista: **Efezským 1:3-14** *Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal všetkým nebeským duchovným požehnaním. ⁴ Ved' v ňom si nás ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškvrnení v láske; ⁵ on nás podľa dobrotivého rozhodnutia svojej vôle predurčil, aby sme sa skrze Ježiša Krista stali jeho adoptovanými synmi ⁶ na chválu a slávu jeho milosti, ktorou nás obdaroval v milovanom Synovi. ⁷ V ňom máme vykúpenie skrze jeho krv, odpustenie hriechov, podľa bohatstva jeho milosti, ⁸ ktorou nás štedro zahrnul vo všetkej múdrosti a rozumnosti, ⁹ keď nám dal poznať tajomstvo svojej vôle podľa svojho dobrotivého rozhodnutia, čo si v ňom predsavzal ¹⁰ uskutočniť v plnosti času: zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi aj čo je na zemi. Ved' v ňom sme sa stali dedičmi predurčenými podľa rozhodnutia toho, ktorý všetko koná podľa rady svojej vôle, ¹² aby sme boli na chválu jeho slávy my, čo sme už prv dúfali v Krista. ¹³ V ňom ste boli aj vy, keď ste počuli slovo pravdy, evanjelium o svojej spáse, a keď ste v neho uverili, označení pečaťou prisľúbeného Ducha Svätého, ¹⁴ ktorý je závdavkom nášho dedičstva na vykúpenie tých, ktorých si získal, na chválu jeho slávy.*

Všetko je v ňom. Boh skrze jeho meno poukazuje na všetko, čo pre nás vykonal.

Keď ďakujeme Bohu v mene nášho Pána Ježiša Krista, znamená, že Mu ďakujeme za to, že Ježiš dobrovoľne opustil slávu nebies, aby prišiel a zomrel za naše hriechy: **list Filipským 2:9-11** *Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno, ¹⁰ aby sa na meno Ježiš zohlo každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí ¹¹ a aby každý jazyk vyznával: "Ježiš Kristus je Pán!" na slávu Boha Otca.*

